

MAKAI MÁTÉ

Airbnb

*összebarátkoztam egy északi emberrel,
bementem a lakásába,
aludtam az ágyában,
ettem a hűtőjéből,
éreztem, amit ő érzett,
városom volt az ő városa,
családom a családjá,
ki-kihagyó figyelmemet
napokra lekötötték
a vörös homokkövek
és a szőke homokkövek,
azok a kisebb kiszögellések,
és a magasban, csoportosan
sorakozó kémények
a háztetőkön,
terveim voltak a tervei,
gyűjteni egy vidéki házra,
aztán mielőtt elindultunk volna, eltűnt,
pedig mondani szerettem volna
neki valami emlékezeteset,
ehelyett ropogós szavait tanulom
az északi embernek,
és emlékezem*

Babonák

*Liffey Street, váratlan, kellemes hely,
a Liffeytől nem messze.
Vikingek hajóztak fel itt,
és fordították meg a folyásirányt,
hogy most kávéit ihassunk.
A tegnapi fényeid feledhetetlenek,
azóta igyekszem felnőni hozzájuk,
húzni az időt.
Ha amiatt izgulsz, hogy elmúlik,
nem lesz majd semmid, ami hiányozni fog,
úgyhogy ott kell lenned, és húzd,
amennyire csak lehet,*

*így a jövőt is kézben tarthatod,
ezt a furcsa káprázatot,
aminek ragyogása rád vetül.
Aggódni nincs miért, a külvárosi
médiumnő felvértezett az északi szigetek
boszorkánysága és
váratlan otthonossága ellen.
Élvezd a mediterrán Dublint.*

VÖRÖS ISTVÁN

Ez is csak hasonlat

*Vajon csak anyagként és energiaként
lehet leírni a világot?
Ha okozatnak fogjuk fel a fényt,
a jövőből is sötétség tátog?*

*Vajon minden elmagyarázható?
A lehetetlen nem lehet soba?
Világnak szája, semmi homloka,
az arc elé egy maszk téve: a szó.*

*A szó elé egy maszk téve: a mondat.
Az energiamegmaradás felzokoghat.
Vagy ez is csak hasonlat?*

Az értelem kerülőútjai

*Nem a szavak, nem, nem, a nyelv nem
a szavakból áll, a szavak állnak be hozzá.
Ha engem nézel, nem látsz engem,
de aminek látsz, átváltozom azzá.*

*Átváltoznak a szavak jelentéssé,
a szótár oda-, majd félrevezet.
Nem a szavak, nem, nem, a nyelv
nem tanulható, de támad, ha nem védekezel
eléggé.*

*Rád terül, mint lepel.
Rád omlik, mint az őrlilet,*